

RAZGOVOR S MUHAMEDOM ŠESTIĆEM, DIPL. INŽ. GEOD., PRVIM UREDNIKOM ČASOPISA GEODETSKI GLASNIK

Na XI godišnjoj skupštini Saveza geodetskih inženjera i geometara SR Bosne i Hercegovine (Savez GIG-a BiH), održanoj 13.3.1965. godine, pokrenuto je pitanje izdavanja „Glasnika“ Saveza GIG-a BiH, s osnovnim ciljem boljeg informisanja i povezivanja svog članstva. Prvi broj časopisa pod tim nazivom ugledao je svjetlo dana 1967. godine, a urednik je bio Muhamed Šestić, dipl. geod. inž. Pod njegovim budnim uredničkim okom je u toku 15 godina (od 1967. do 1981) izašlo 19 brojeva časopisa na ukupno 879 stranica. U tom se razdoblju Glasnik potpuno afirmisao kao redovan i ozbiljan časopis, i može se s punim pravom reći da su svi geodeti u BiH kroz Glasnik (od 1987. godine Geodetski glasnik) dobili periodičnu publikaciju koja je zanimljiva, korisna i dostupna cjelokupnoj strukovnoj zajednici. Gospodin Šestić se ljubazno odazvao našem pozivu za intervju, te se prisjetio kako je bilo obavljati tešku i odgovornu funkciju urednika ovog značajnog časopisa.

Slika 1. Muhamed Šestić.

GG: Sada već davne 1966. godine, Plenum Saveza GIG-a BiH donosi odluku o pokretanju vlastitog glasila. Kako se Savez za to odlučio, koje su bile okolnosti i glavni razlozi za to?

Š: Kada sam došao iz Beograda 1956. Godine kao diplomirani inženjer geodezije, u tadašnjoj Geodetskoj upravi (Bosne i Hercegovine) zatekao sam samo jednog diplomiranog inženjera – Krajinić Šefika. Ta struktura se u našem društvu mijenjala iz godine u godinu, dolaskom naših zemljaka sa studija iz Beograda, Zagreba, kao i iz Ljubljane. U to vrijeme su egzistirale podružnice Saveza GIG-a BiH u svim većim gradovima BiH, od kojih su neke izdavale svoje Biltene. U njima su pisali o društvenim problemima iz svog okruženja. Saradnja sa Savezom GIG-a BiH i drugim geodetskim institucijama u BiH bila je slaba i neorganizovana. Trebalo je članstvo objediniti, educirati i pripremati za novi premjer BiH. Mislili smo da bi pokretanje jednog geodetskog časopisa na nivou SR BiH, moglo odgovoriti našim zamislima. To je i učinjeno. Na Plenumu Saveza GIG-a BiH održanog 10.12.1966. godine u prisustvu 30 delegata jednoglasno je odlučeno da se pokrene takav časopis. Na skupštini Saveza GIG-a BiH potvrđena je odluka Plenuma da to bude list sa naslovom: „Savez geodetskih inženjera i geometara Bosne i Hercegovine – GLASNIK“.

GG: Kako ste dospjeli na poziciju glavnog urednika i šta Vas je motiviralo da prihvatite ulogu glavnog urednika Glasnika?

Š: U Savezu je odlučeno je da ja budem Glavni i odgovorni urednik. Treba se prisjetiti toga vremena u našem društvu kada su se zadaci na društvenom radu davali i primali bez pogovora. Moja isprika da nikad nisam radio na takvim poslovima i niko od kolega mi ne može pomoći, nije uvažena.

GG: Pokretanje Glasnika predstavljalo je istinski pionirski poduhvat, obzirom da u to vrijeme u BiH niko nije imao iskustva s izdavanjem časopisa posvećenog geodetskoj tematici. S kojim ste se sve problemima suočavali u svom radu tokom početnog razdoblja izdavanja Glasnika?

Š: Sva je sreća da su u to vrijeme u tadašnjoj Jugoslaviji izlazila dva renomirana časopisa, Geodetski list i Geodetski godišnjak, i oni su mi u mnogome pomogli prilikom koncipiranja našeg geodetskog glasila. Neke rubrike, koje je sadržavao Geodetski list, mogle su se primijeniti i u Glasniku, a za neke je trebalo čekati još petnaestak godina.

GG: Na koji način ste razvijali uredničku koncepciju časopisa? Da li ste u tome imali uredničku nezavisnost i slobodu?

Š: U većini slučajeva donosio sam odluke samostalno. Bilo je nekoliko situacija kada sam morao neke autore odbiti jer sam smatrao da takav prilog nije za naš Glasnik. Teme za Glasnik nastajale su na zahtjev čitatelja ili po dogovoru Redakcionog odbora, kada bi dolazilo do bitnih dešavanja vezanih za bosanskohercegovačku geodetsku djelatnost. Profesor Ismet Aganović često je kod mene navraćao u Geodetsku upravu na kafu i razgovor. Nismo konkretno pričali o Glasniku, a nerijetko smo se doticali stručnih tema. Poslije takvih razgovora javila bi se poneka ideja za tekst u Glasniku, pa sam odmah sutradan tražio autora za njenu realizaciju.

GG: U to vrijeme Redakcioni odbor časopisa sačinjavalo je nekoliko istaknutih geodetskih stručnjaka, koji nažalost više nisu među živima. Po čemu pamтите saradnju s njima?

Š: U planiranju sadržaja i nadgledanju priprema za izdavanje Glasnika nisam bio prepušten sam sebi. Od pomoći mi je bio Redakcioni odbor u kojem su tada bili: Esad Drljević, Mile Glavaš, Šerif Krnić, Filip Racetin i Faruk Selesković. Sastajali smo se kada se ukazala potreba za nekim dogovorom ali većinu sam problema samostalno rješavao.

GG: Kako se časopis pozicionirao u bosanskohercegovačkoj geodetskoj javnosti, da li ga je ona prihvatila kao svoje središnje glasilo?

Š: Što je sve više rastao kvalitet lista uključanjem većeg broja kvalitetnih autora, širio se i interes članstva za Glasnik.

GG: Kakva je bila autorska saradnja s kolegama iz prakse, koliko su bili zainteresovani za objavljivanje svojih priloga u Glasniku? Da li ste morali aktivno tražiti autore?

Š: Problema za iznalaženjem autora za aktuelne stručne teme nisam imao, a nekada su se autori javljali i sami. Posebno mi je bilo drago kada su se javljali i mlađi autori, vjerovatno između ostalog i radi sopstvene afirmacije u njihovim radnim organizacijama.

GG: Od samih početaka u Glasniku su objavljivani radovi profesora Više geodetske škole u Sarajevu, koja kasnije prerasta u Odsjek za geodeziju Građevinskog fakulteta. Zahvaljujući tome časopis je imao i naučni karakter. Sigurno je bilo zadovoljstvo saradivati s tadašnjim velikanima geodetske struke, uglednim profesorima Ismetom Aganovićem, Fabijanom Tadićem, Farukom Filipovićem i drugima?

Š: Osnivanje Više geodetske škole, a pogotovo Geodetskog odsjeka pri Građevinskom fakultetu u Sarajevu, znatno se osjetilo i na kvaliteti Glasnika, obzirom da su objavljivani ozbiljni radovi stručnog i naučnog karaktera. U tom smislu je već u prvom broju Glasnika led probio Filip Racetin, dipl. geod. inž., naš poznati kartograf. Njegov članak naslova „O unapređenju izrade planova“ prvi je stručni rad objavljen u Glasniku.

GG: Na koji način je rješavano finansiranje časopisa, da li je u tom smislu bilo podrške države?

Š: Nismo imali osigurana finansijska sredstva za štampanje i distribuciju, ali je vrlo interesantno naglasiti da to nikada nije bila glavna zapreka za izlaženje lista. Sigurno znam da od velikog broja geodetskih institucija u Sarajevu pa i u cijeloj SR BiH niti jedna nije imala u svom finansijskom planu rubriku za Glasnik. Živjeli smo u socijalističkom društvu u kojem se uvijek moglo naći sredstava za nauku i kulturu. Za Glasnik nije ni trebalo izdvajati posebno velika sredstva. Niko nije primao nikakve naknade za rad na izdavanju Glasnika, niti za autorstvo. Trebalo je samo osigurati sredstva za štampanje Glasnika i za poštarinu. Zahvaljujući kolegi Filipu Racetinu koji je radio u Vojnogeografskom institutu u Sarajevu, u toj instituciji su nam štampali besplatno nekoliko brojeva, a platili smo samo za uloženi materijal. Distribuciju sam često realizovao s kolegama iz Geodetske uprave za primjerke koji se šalju poštom, a za Sarajevo se prenosilo preko kolega - usput. Nekad sam to radio vikendom sa svojom porodicom u vikendici. Glasnik smo slali po jedan primjerak u sve katastarske urede i za sve one koji su po

našem mišljenju mogli biti zainteresovani za takav časopis. Treba naglasiti da je Glasnik bio besplatan.

GG: U početku je planirano da Glasnik izlazi 4 puta godišnje, ali to nikada nije ostvareno, a u 1980. godine dolazi i do zastoja i jednogodišnje pauze u izdavanju časopisa. Zašto nije realizovan početni plan?

Š: Bilo je zamišljeno da Glasnik izlazi mnogo češće, ali smo ubrzo uvidjeli da smo se preračunali, pa je izašlo 19 brojeva za 15 godina. Učestalost izlaženja nije uvijek bila ista. Bilo je više razloga, a najviše onih organizacione prirode.

GG: Kako je Glasnik doprinio u razvoju i primjeni najviših standarda geodetske struke u BiH?

Š: Pokretanje Glasnika te daleke 1966.godine predstavljalo je istinski pionirski poduhvat. Kakve je tragove i učinke naš geodetski časopis ostavio, trebaju drugi vrednovati. Ja samo mogu reći da je bilo od srca i u dobroj namjeri.

Slika 2. Muhamed Šestić u vrijeme dok je obavljao funkciju urednika Glasnika.

Razgovarali:

*Admir Mulahusić
Nedim Tuno*